

קודם הלימוד יאמר: הנני רוצה ללמוד, פדי שיביאני התלמוד הזה לידי מעשה, ולידי מדות ישראל, ולידי ידיעת התורה. ואני מאמין באמונה שלמה ואמתית, שכל הטעמים והנקודות והתגין והאותיות שבתורתנו הקדושה, אף בספורי התורה, בהם תלויים עולמות עליונים קדושים ונעלמים לאין קץ ומספר ותכלית. והריני עושה לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בשם יהו"ה ובשם ארנ"י מתיחדים יאהרונה"י על ידי הנעלם בדחילו ורחימו ביחודא שלים בשם כל ישראל. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו פוננה עלינו ומעשה ידינו פוננהו.

ספר "ישעיה" – פרק מז

א רְדִי וּשְׁבִי עַל־עֵפָר בְּתוֹלַת בַּת־בְּבֶל שְׁבִי־לְאָרֶץ
אֵין־כֶּסֶף בַּת־כַּשְׁדִּים כִּי לֹא תוֹסִיפִי יִקְרְאוּ־לְךָ רֶכֶה וְעַנְגָּה:
ב קְחִי רַחֲמִים וּטְחֲנִי קִמַּח גְּלִי צַמְתְּךָ חֲשָׁפִי־שָׁבֵל גְּלִי־שׁוֹק
עֲבְרִי נְהָרוֹת: ג תִּגַּל עֲרוֹתְךָ גַּם תִּרְאֶה חֲרָפְתְּךָ נָקָם אֶקַּח
וְלֹא אֶפְגַּע אָדָם: ד גְּאֲלֵנוּ יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל:
ה שְׁבִי דוּמָם וּבֹאִי בַחֲשֵׁךְ בַּת־כַּשְׁדִּים כִּי לֹא תוֹסִיפִי
יִקְרְאוּ־לְךָ גְּבַרַת מַמְלָכוֹת: ו קִצַּפְתִּי עַל־עַמִּי חֲלַלְתִּי נַחֲלָתִי
וְאַתֶּנָּם בְּיַדְךָ לֹא־שִׁמַּתְ לָהֶם רַחֲמִים עַל־זִקְן הַכְּבֹדֶת עֵלְךָ
מְאֹד: ז וְתֹאמְרִי לְעוֹלָם אֲהִיָּה גְּבַרַת עַד לֹא־שִׁמַּתְ אֱלֹהָ
עַל־לִבְךָ לֹא זְכַרְתְּ אַחֲרִיתָהּ: ח וְעַתָּה שְׁמַעֲי־זֹאת עַד־יָנָה
הַיּוֹשֶׁבֶת לְבֶטֶח הָאִמְרָה בְּלִבָּבָה אֲנִי וְאֶפְסִי עוֹד לֹא אֵשֵׁב
אֶלְמָנָה וְלֹא אֲדַע שְׂכוֹל: ט וְתִבְאַנְהָ לְךָ שְׁתִּי־אֱלֹהָ רַגַע

בְּיוֹם אֶחָד שְׂכוּל וְאַלְמָן כְּתָמָם בָּאוּ עָלֶיךָ בְּרַב כְּשַׁפְּיָךְ
בְּעֶצְמַת חֲבָרֶיךָ מְאֹד: י וּתְבַטְחִי בְרַעְתְּךָ אֲמַרְתָּ אֵין רֵאֲנִי
חֲכַמְתְּךָ וְדַעְתְּךָ הִיא שׁוֹבְבֶתְךָ וּתְאֲמָרִי בְּלִבְךָ אֲנִי וְאַפְסִי
עוֹד: יא וּבֹא עָלֶיךָ רָעָה לֹא תִדְעִי שִׁחָרָה וְתִפְּלַע עָלֶיךָ הַזֶּה
לֹא תוּכְלִי כַפָּרָה וְתִבֹא עָלֶיךָ פֶּתְאָם שׁוֹאָה לֹא תִדְעִי:
יב עֲמִדֵי-נָא בַחֲבָרֶיךָ וּבְרַב כְּשַׁפְּיָךְ בְּאֲשֶׁר יִגְעַת מִנְּעוּרֶיךָ
אוּלֵי תוּכְלִי הוֹעִיל אוּלֵי תִעְרוּצִי: יג נְלֵאִית בְּרַב עֲצָתֶיךָ
יַעֲמְדוּ-נָא וְיוֹשִׁיעֶךָ הַבְּרוּ הַבְּרִי שָׁמַיִם הַחֲזִים בַּכּוֹכָבִים
מוֹדִיעִים לְחֻדְשֵׁי מַאֲשֶׁר יָבֹאוּ עָלֶיךָ: יד הִנֵּה הָיוּ כִקֵּשׁ אִישׁ
שָׂרְפָתָם לֹא-יִצִּילוּ אֶת-נַפְשָׁם מִיַּד לְהַבָּה אֵין-גִּחְלַת לְחַמָּם
אוֹר לְשֶׁבֶת נִגְדוּ: טו כֵּן הָיוּ-לָךְ אֲשֶׁר יִגְעַת סַחְרֶיךָ מִנְּעוּרֶיךָ
אִישׁ לְעֵבְרוּ תָּעוּ אֵין מוֹשִׁיעֶךָ:

ספר "ישעיה" – פרק מח

א שְׁמְעוּ-זֹאת בֵּית-יַעֲקֹב הַנִּקְרָאִים בְּשֵׁם יִשְׂרָאֵל וּמִמִּי
יְהוּדָה יִצְאוּ הַנִּשְׁבָּעִים וּ בְשֵׁם יְהוָה וּבֵאלֹהֵי יִשְׂרָאֵל יִזְכִּירוּ
לֹא בְּאֵמַת וְלֹא בְּצַדְקָה: ב פִּי-מַעִיר הַקִּדְשׁ נִקְרָאוּ
וְעַל-אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל נִסְמְכוּ יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ: ג הָרֵאשֵׁנוֹת

מֵאֵז הִגַּדְתִּי וּמִפִּי יֵצְאוּ וְאֲשַׁמְּעֵם פֶּתְאֵם עֲשִׂיתִי וְתִבְאֲנָה:
ד מִדַּעַתִּי כִּי קָשָׁה אֶתָּה וְגִיד בְּרוּל עֲרַפְךָ וּמִצַּחֲךָ נְחוּשָׁה:
ה וְאֶגִּיד לְךָ מֵאֵז בְּטָרֵם תָּבוֹא הַשְּׁמַעְתִּיךָ פֶּן־תֹּאמַר עֲצָבִי
עָשָׂם וּפִסְלִי וְנִסְכֵּי צוּם: ו שְׁמַעְתָּ חֲזָה כִּלְהָ וְאַתֶּם הֲלוֹא
תִּגִּידוּ הַשְּׁמַעְתִּיךָ חֲדָשׁוֹת מֵעַתָּה וּנְצִרוֹת וְלֹא יִדְעַתֶּם:
ז עַתָּה נִבְרָאוּ וְלֹא מֵאֵז וְלִפְנֵי־יּוֹם וְלֹא שְׁמַעְתֶּם פֶּן־תֹּאמַר
הִנֵּה יִדְעַתִּין: ח גַּם לֹא־שְׁמַעְתָּ גַּם לֹא יִדְעַתָּ גַּם מֵאֵז
לֹא־פִתְחָה אֲזִנְךָ כִּי יִדְעַתִּי בְּגוֹד תִּבְגּוֹד וּפִשַׁע מִבֶּטֶן קָרָא
לְךָ: ט לְמַעַן שָׁמִי אֲאָרִיךָ אִפִּי וְתִהְלָתִי אֶחְטֹם־לְךָ לְבַלְתִּי
הַכְרִיתְךָ: י הִנֵּה צִרְפַּתִּיךָ וְלֹא בְּכֶסֶף בְּחֶרֶתִיךָ בְּכוֹר עֲנִי:
י"א לְמַעַנִּי לְמַעַנִּי אֶעֱשֶׂה כִּי אֵיךְ יִחַל וּכְבוֹדִי לְאַחַר
לֹא־אַתָּן: י"ב שְׁמַע אֵלַי יַעֲקֹב וְיִשְׂרָאֵל מִקְרָאִי אֲנִי־הוּא אֲנִי
רֵאשׁוֹן אֶף אֲנִי אַחֲרוֹן: י"ג אֶף־יָדַי יִסְדָּה אֶרֶץ וְיָמִינִי טִפְחָה
שָׁמַיִם קָרָא אֲנִי אֵלֵיהֶם יַעֲמְדוּ יַחֲדוּ: י"ד הִקְבִּצוּ כָלְכֶם
וּשְׁמַעוּ מִי בָּהֶם הִגִּיד אֶת־אֱלֹהָ יְהוָה אֲהָבוּ יַעֲשֶׂה חֲפָצוֹ
בְּבָבֶל וְזָרְעוּ פְשָׁדִים: טו אֲנִי אֲנִי דִבַּרְתִּי אֶף־קָרָאתִיו
הִבִּיאתִיו וְהִצַּלְתִּיחַ דִּרְכוֹ: טז קָרְבוּ אֵלַי שְׁמַעוּ־זֹאת לֹא מִרְאֵשׁ
בַּיִסְתֵּר דִּבַּרְתִּי מֵעַתָּה הִיֹּתָה שֵׁם אֲנִי וְעַתָּה אֲדַנִּי יְהוָה שְׁלַחְנִי

וְרוּחוֹ: יז כֹּה־אָמַר יְהוָה גֵּאֲלֶךָ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל אֲנִי יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ מִלְּמַדְךָ לְהוֹעִיל מִדְרִיכְךָ בְּדֶרֶךְ תִּלְךָ: יח לֹא
הִקְשַׁבְתָּ לְמִצּוֹתַי וַיְהִי כִנְהַר שְׁלֹמֹךָ וְצַדִּיקְתָּךְ כִּגְלִי הַיָּם:
יט וַיְהִי כַחֲלוֹ זֶרְעֶךָ וְצִאֲצָאִי מֵעֵיךָ כַּמְעוֹתַי לֹא־יִכָּרַת
וְלֹא־יִשְׁמַד שְׁמוֹ מִלְּפָנַי: כ צָאוּ מִבְּבֵל בְּרַחוּ מִכַּשְׁדִּים בְּקוֹל
רְנָה הַגִּידוּ הַשְּׁמִיעוּ זֹאת הוֹצִיאוּהָ עַד־קִצָּה הָאָרֶץ אָמְרוּ
גֵּאֲלֵי יְהוָה עֲבְדוּ יַעֲקֹב: כא וְלֹא צָמְאוּ בַחֲרָבוֹת הוֹלִיכֶם מֵיָם
מִצִּוֹר הַזֵּיִל לָמוּ וַיִּבְקַע־צִוֹר וַיִּזְבוּ מַיִם: כב אֵין שָׁלוֹם אָמַר
יְהוָה לְרָשָׁעִים:

הנה מובא כאן לימוד ספרי נביאים וכתובים מחולק לכל השנה, שני פרקים ליום, כך יגמור כל ספרי נ"ך במעגל השנה – נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות, ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים לפרסם לימוד ספרי נ"ך המחולק בכל תפוצות ישראל, וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים, ואין חטא בא על ידו.

והגית בו יומם ולילה כ"ד ספרים נגד כ"ד שעות ביום ובלילה. (ספר הקדוש "דזיאל המלאך")
כ"ד ספרי המקרא הם עליו מליצי יושר, כמנין וח", נוטר" ו'יתבוננו ח'סדי 'קו"ק. (הרמ"ע מפאנו)
וכמשמרות נמועים א"ר ברכיה הכהן ברבי כמשמרות כתיב ואנו קורין מסמרות לומר לך מה משמרות כהונה כ"ד אף ספרי תורה כ"ד ד"א למה כתיב כמשמרות ואנו קורין מסמרות ללמדך שאם קבעת אותם כמסמר בלבבך הם משמרין אותך. (מדרש תנחומא בהעלותך פרק טו)